

Cảm Nghi Về Lời Tuyên Bố Dứt Bỏ Đảng của GS. Tương Lai

Huy Vũ

Giáo Sư Tương Lai

Mới đây trên mạng có tin là, GS Tương Lai (tên thật là Nguyễn Phước Tương) tuyên bố bỏ đảng, nguyên văn lời tuyên bố ấy như sau:

“Tôi là Tương Lai, vào Đảng Lao Động Việt Nam ngày 6.1.1959, đảng do Hồ Chí Minh sáng lập và lãnh đạo, sau này đổi tên thành Đảng Cộng sản Việt Nam, hôm nay 2.9.2017 tuyên bố dứt bỏ mọi liên hệ với Đảng của Nguyễn Phú Trọng đang thao túng, để tiếp tục chiến đấu với tư cách một đảng viên Đảng Lao Động Việt Nam như ngày tuyên thệ đứng vào hàng ngũ Đảng của Hồ Chí Minh.”

Phân tích lời tuyên bố nói trên, người ta nhận ra rằng, ông Tương Lai chỉ dứt bỏ mọi liên hệ với Đảng Cộng Sản dưới sự lãnh đạo của Nguyễn Phú Trọng (NPT) để trở về với đảng Lao Động Việt Nam dưới sự lãnh đạo của ông Hồ Chí Minh (HCM) thế thôi, chứ không hề bỏ hẳn đảng CS. Nói một cách khác, ông Tương Lai hiện nay vẫn còn là một đảng viên của đảng CSVN. Nếu so sánh trường hợp bỏ đảng của Giáo Sư Tương Lai với trường hợp bỏ đảng của Luật Sư Lê Hiếu Đằng, người ta thấy dường như GS Tương Lai có cái tâm trạng vương vấn với đảng CS, tương tự như tâm trạng của vị Quân Tử trong bài thơ “Thiếu Nữ Ngũ Ngày” của nữ sĩ Hồ Xuân Hương:

*“Quân tử dùng dằng đi chẳng dứt
Đi thì cũng dờ ở không xong”*

Còn LS Lê Hiếu Đằng tuyên bố bỏ đảng CSVN một cách rõ ràng và dứt khoát:

“Tôi Lê Hiếu Đằng là đảng viên đảng Cộng Sản VN, hơn 40 tuổi đảng. Nay tôi tuyên bố công khai ra khỏi đảng CSVN...”

Khi tuyên bố những lời nói trên vào ngày 2 tháng 9 vừa qua, giáo sư Tương Lai đã 81 (2017-1936) tuổi đời và 48 (2017-1959) tuổi đảng, dưới một góc nhìn nào đó, người ta có thể coi ông Tương Lai chẳng những là một đảng viên CS lão thành mà còn là một đảng viên CS trí thức nữa. Đã là một đảng viên lão thành và trí thức tất nhiên phải biết rõ đảng CSVN hiện nay đã quá lỗi thời rồi, dù là ông HCM có sống lại đi chẳng nữa cũng chẳng cứu vãn được, song rất tiếc GS. Tương Lai tuy là nhà trí thức nhưng dường như vẫn còn ù ù cạc cạc, u u minh minh, nên đã không nhận ra được điều này.

- Ông Milovan Djilas (1911-1995) Tổng Bí Thư đảng Cộng Sản Nam Tư đã nhận định về những người đã gia nhập đảng CS như sau: *“20 tuổi mà không theo Cộng Sản, là không có trái tim; 40 tuổi mà không từ bỏ đảng Cộng Sản là không có cái đầu”*. Ông Tương Lai đã theo đảng CSVN dưới cái tên trá hình là đảng Lao Động Việt Nam vào năm 1959 khi mới 23 tuổi, song đến năm 2017 khi ông ta 81 tuổi, nghĩa là gấp hai lần tuổi 40 nhưng ông Tương Lai vẫn còn là một đảng viên trung kiên của đảng CSVN. Như thế theo nhận định của ông Milovan Djilas ta có thể nói, ông Tương Lai là người có trái tim, nhưng không có cái đầu.
- Tổng thống Nga Vladimir Putin cũng có một câu nói để đời rằng: *“Kẻ nào tin những gì cộng sản nói là không có cái đầu. Kẻ nào làm theo lời cộng sản nói, là không có trái tim.”* Khi tuyên thệ gia nhập đảng CSVN dù là dưới cái tên ngụy trang đảng Lao Động Việt Nam chắc chắn ông Tương Lai cũng đã tin rằng chủ thuyết cộng sản sẽ đưa dân tộc của ông đến bến bờ vinh quang. Sau khi gia nhập, ông Lai đã chấp hành nghiêm chỉnh tất cả những gì mà đảng CSVN hay LĐVN đã chỉ bảo và giao phó cho ông. Như thế, theo nhận định của ông Putin, ông Tương Lai là người không có đầu và cũng không có trái tim.
- Phật Sống Tây Tạng, Đạt Lai Lạt Ma, nhận định về cộng sản như sau: *“Cộng Sản là loài có đại, mọc trên hoang tàn của chiến tranh, là loài trùng độc, sinh sôi nảy nở, trên rác rưởi cuộc đời.”* Theo nhận thức của Đức Đạt Lai Lạt Ma, ông Tương Lai, dù là một nhà trí thức trong xã hội Việt Nam đi nữa, vẫn

là loài cỏ dại mọc trên hoang tàn của chiến tranh, là loài trùng độc sinh sôi nảy nở trên rác rưởi cuộc đời.

- Ông Mikhail Gorbachev, cựu TBT đảng CS Liên Xô cũng đã tâm sự: *“Tôi đã bỏ một nửa cuộc đời cho lý tưởng cộng sản, ngày hôm nay tôi phải đau buồn mà nói rằng: Đảng Cộng Sản chỉ biết tuyên truyền và dối trá.”* GS Trương Lai tính tới nay đã 81 tuổi đời, nên ta có thể nói là, ông Trương Lai đã bỏ “cả cuộc đời” chứ không phải “nửa cuộc đời” như ông Gorbachev cho lý tưởng cộng sản, song rất tiếc GS Trương Lai vẫn u mê không nhận ra được rằng cái đảng Cộng Sản chỉ biết tuyên truyền và dối trá, như ông Gorbachev.
- Bà Angela Merkel, đương kim thủ tướng Cộng Hòa Liên Bang Đức cũng đã nói: *“Tôi lớn lên trong chủ nghĩa cộng sản Đông Đức và tôi hiểu rõ về họ, cộng Sản là một chủ nghĩa gian trá nhất và man rợ nhất của nhân loại và là một vết nhơ của loài người và của thế giới văn minh.”*
Ông Trương Lai đã sống cả cuộc đời trong chủ nghĩa cộng sản Việt Nam song vẫn không nhận ra được rằng: cộng Sản là một chủ nghĩa gian trá nhất và man rợ nhất của nhân loại và là một vết nhơ của loài người và của thế giới văn minh; như vậy GS Trương Lai còn xứng đáng để ta tiếp tục gọi là một nhà trí thức nữa không?

Vào dịp công bố “dứt bỏ mọi liên hệ với Đảng Nguyễn Phú Trọng,” ông Trương Lai còn cho biết thêm là 15 năm trước (2002), ông đã viết một tiểu luận chính trị có tên là “Chân lí là cụ thể”; trong tiểu luận này, ngoài việc bàn thảo, phân tích, tổng hợp v...v... ông đã “nghiêm chỉnh và thẳng thắn” đề nghị với các vị lãnh đạo đảng CSVN đương thời là cần trở lại với tên “Đảng Lao Động Việt Nam” và cần trở lại với tên nước là “Nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa” lấy “tư tưởng Hồ Chí Minh làm nền tảng cho lý luận phát triển của Việt Nam.”

Khi đề nghị trở lại với tên đảng Lao Động Việt Nam (LĐVN), người ta không rõ ông Trương Lai có biết hay cố tình không biết, đảng LĐVN chỉ là cái tên ngụy trang của đảng CSVN. Trong quá trình thành lập và hoạt động, đảng CSVN đã đổi tên xoành xoạch đến nỗi người ta ví sự đổi tên của đảng CSVN như sự đổi màu của con cắc kè bông. Cái tổ chức đầu tiên được coi như tiền thân của đảng CSVN là Việt Nam Thanh Niên Cách Mạng Hội (VNTNCMH), do Lý Thụy [1] thành lập tại Quảng Châu, Trung Quốc, vào năm 1924. Sau một thời gian hoạt, hội này đã lâm vào tình trạng chia rẽ trầm trọng: Tháng Sáu năm 1929, Kỳ Bộ Bắc Kỳ tuyên bố giải tán VNTNCMH và thành lập đảng Cộng Sản Đông Dương. Tháng Chín năm 1929, Kỳ Bộ Trung Kỳ tuyên bố giải thể VNTNCMH và thành lập Liên Đoàn Cộng Sản Đông Dương. Tháng Mười năm 1929, Kỳ Bộ Nam Kỳ tuyên bố giải tán VNTNCMH và thành lập đảng Cộng Sản An Nam.

Quốc Tế Cộng Sản không thể làm ngơ trước tình trạng chia rẽ này, nên vào ngày 27-10-1929 đã gửi cho những người Cộng Sản Việt Nam một lá thư trong đó nhấn mạnh rằng: *“Nhiệm vụ quan trọng nhất của tất cả những người Cộng Sản Đông Dương là thành lập một Đảng cách mạng có tính chất giai cấp của giai cấp vô sản, nghĩa là một Đảng Cộng Sản có tính chất quần chúng ở Đông Dương. Đảng đó chỉ có một và là một tổ chức Cộng Sản duy nhất ở Đông Dương.”*

Mặt khác, vào cuối năm 1929, QTCS đã triệu hồi Nguyễn Ái Quốc từ Thái Lan về Hồng Kông và ủy nhiệm cho việc thống nhất các tổ chức này. Quốc đã tổ chức một hội nghị tại Hồng Kông từ ngày 3 đến ngày 7 tháng 2 năm 1930 tại đảo Kowloon để thực thi nhiệm vụ đã được giao phó, kết cuộc hội nghị đã quyết định thành lập một đảng thống nhất có tên là Đảng Cộng Sản Việt Nam. Tại Hội Nghị Ban Chấp Hành Trung Ương Đảng lần thứ nhất vào cuối tháng Mười năm 1930 tại Hồng Kông tên Đảng Cộng Sản Việt Nam được đổi thành Đảng Cộng Sản Đông Dương theo yêu cầu của Quốc Tế Cộng Sản và Trần Phú được bầu làm Tổng Bí Thư của đảng này.

Vào ngày 11-11-1945, vì nhận biết rằng đại đa số người dân Việt chẳng ưa cộng sản và nếu cứ để cái đảng Cộng Sản Đông Dương nắm chính quyền trước mắt công chúng như thế, thì chắc chắn sẽ không thu hút được sự ủng hộ của dân chúng đối với chính phủ Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa của ông, nên ông Hồ đã tuyên bố giải tán đảng CSĐD. Song trong thực tế đảng CSĐD chỉ thay đổi hình thức hoạt động từ công khai sang bí mật dưới cái vỏ bọc là “Hội Nghiên Cứu Chủ Nghĩa Mac”.

¹ Lý Thụy là bí danh của Nguyễn Ái Quốc, vào thời gian này NAQ chưa đổi danh là Hồ Chí Minh

Năm 1952, khi ông Hồ sang Liên Xô gặp Stalin, lãnh tụ tối cao của Quốc Tế Cộng Sản, để xin viện trợ vũ khí đánh Pháp, đồng thời cũng xin Stalin, duyệt xét và chấp thuận chương trình Cải Cách Ruộng Đất của đảng CSVN. Vào dịp này đồng chí Stalin đã chỉ thị cho đồng chí HCM khi về Việt Nam phải đưa đảng CS ra công khai, vì thế khi về nước ông Hồ đã đưa cái “Hội Nghiên Cứu Chủ Nghĩa Mác” ra hoạt động công khai nhưng với cái tên mới Đảng Lao Động Việt Nam. Với cái tên mới này ông Hồ tin rằng vẫn có thể tiếp tục lường gạt được đám “dân ngu khù đen” Việt Nam và chính phủ của ông vẫn tiếp tục nhận được sự ủng hộ từ đám dân ngu này. Tại Đại Hội Đảng LĐVN lần thứ IV, được tổ chức vào năm 1976, Đảng Lao Động Việt Nam lại được đổi trở lại với cái tên Đảng Cộng Sản Việt Nam và được giữ nguyên cho đến ngày nay.

Theo quá trình thành lập trên đây, người ta nhận ra một điều là, Đảng Cộng Sản Việt Nam dù mang tên nào đi vẫn hiện nguyên hình là Đảng Cộng Sản Việt Nam; con các kè bông dù có đổi màu nào đi chẳng nữa vẫn là con các kè bông. Vì thế không hề có sự khác biệt căn bản nào giữa cái đảng CSVN hay LĐVN mà ông Trương Lai tuyên thệ gia nhập vào năm 1959 và cái đảng CSVN hiện nay do Trọng Lú cầm đầu. Vì vậy, cái việc đòi trở lại “chiến đấu” dưới cái đảng mang tên đảng LĐVN của GS Trương Lai thực sự không có một ý nghĩa chính đáng nào cả. Nó vẫn chỉ là sự đổi màu sắc của con các kè bông. Con các kè bông, có đổi màu hay không, vẫn là con các kè bông.

Khi đề nghị trở lại với cái tên Nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, có lẽ GS Trương Lai cho rằng cái tên ấy thích hợp với thực trạng của Việt Nam hơn là cái tên Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam (CHXHCN/VN). Thực ra mà nói, CHXHCNVN hay VNDCCCH cũng vẫn chỉ là cái vỏ bên ngoài, cái thực chất bên trong cái vỏ ấy mới là điều quan trọng. Cương lĩnh của đảng CS dưới sự lãnh đạo của ông NPT và cương lĩnh của đảng CS hay đảng LĐVN dưới sự lãnh đạo của ông HCM về căn bản có khác gì nhau đâu. Nếu có khác chỉ khác ở chỗ: Thằng nào lãnh đạo lưu manh hơn thằng nào thế thôi.

Khi đề nghị lấy “tư tưởng Hồ Chí Minh làm nền tảng lý luận phát triển của Việt Nam” người ta thấy ông Trương Lai còn quá mù mờ hoặc giả bộ mù mờ về con người thật của nhân vật Hồ Chí Minh, khi ông ta còn mang tên Nguyễn Tất Thành, ông Hồ đã làm đơn xin Tổng Thống Pháp cho vào học nội trú Trường Hành Chính Thuộc Địa. Đơn xin này bị bác với lý do là không đủ trình độ, nói một cách nôm na là bị chê “dốt”. Kể từ đó cậu Nguyễn Tất Thành lang thang làm hết việc này đến việc khác để sống qua ngày trên đất Pháp. Số phận đầy đưa, vào một ngày đẹp trời nào đó cậu Thành lọt vào đảng CS Pháp rồi trở thành tay sai trung thành của Quốc Tế Cộng Sản. Một con người học hành lem nhem và xuất thân như thế làm gì có tư tưởng cao siêu mà có thể dùng làm nền tảng lý luận phát triển Việt Nam.

Sở dĩ có cái gọi là Tư Tưởng HCM là vì khi Cộng Liên Xô và Đông Âu sụp đổ, bọn đầu sỏ đảng CSVN thấy rõ là không còn có thể bám vào chủ thuyết cộng sản làm nền tảng “ní nuận” phát triển Việt Nam được nữa, nên mới “phịa” ra cái tư tưởng HCM để bầu víu, hầu sống sót sau cơn bão tố thế thôi. Sau khi đã lỡ “để non” ra cái gọi là Tư Tưởng HCM, bọn lãnh tụ CS Việt Nam bèn ra lệnh cho bọn tay sai quơ cào, cóp nhặt, vơ vét, thu thập v...v... những lời tuyên bố hay phát biểu rải rác của ông Hồ trong thời gian làm tay sai cho CSQT cũng như trong thời gian nắm quyền bính, để tập hợp lại thành một mớ hủu lớn, ngô không ra ngô, khoai chẳng ra khoai và áp đặt chúng dưới một cái tên chung là “Tư Tưởng Hồ Chí Minh”.

Trong “Viết Cho Mẹ và Quốc Hội”, Nguyễn Văn Trấn, một cựu đảng viên cao cấp của đảng CSVN, cho biết là chính ông Hồ, khi được hỏi về điều này, đã thú nhận với ông Trấn rằng:

“Không, tôi không có tư tưởng gì khác ngoài tư tưởng chủ nghĩa Mác Lê-nin. Tôi chỉ có phương pháp giải quyết thỏa đáng từng vấn đề của ta, như tôi thường nói “lạt mềm buộc chặt” đó là phương pháp cốt cái gì đó của tôi. Mà cho đến phương pháp như vậy thì cũng có sự chỉ biểu của phương pháp biện chứng! Chứ còn tư tưởng là quan niệm về vũ trụ, về thế giới xã hội con người thì tôi chỉ là học trò của Mác, Ăngghen, Lê-nin, chứ làm gì tôi có tư tưởng ngoài triết học Mác.”

Qua lời thổ lộ trên đây, người ta thấy chính ông Hồ đã xác nhận rõ ràng là ông ta chẳng có tư tưởng gì hết, song bọn bồi bút cộng sản cũng đã moi móc ra được một lô “Tư Tưởng Hồ Chí Minh. Thật sự mà nói, bọn bồi bút này “quá giỏi” đến nỗi uyên bác như GS. Trương Lai cũng tưởng nó có thật và hiện diện như là một “chân lý cụ thể”.

Trong thành ngữ dân gian có câu: “kẻ thù của kẻ thù của ta là bạn ta” nên khi nghe nói ông Trương Lai tuyên bố bỏ đảng cộng sản, một số không ít trong hàng ngũ quốc gia đã lấy làm hoan hỉ, vì nghĩ rằng ta có thêm được một người bạn và bớt đi được một kẻ thù. Song ở đây ông Trương Lai chỉ tuyên bố dứt bỏ mọi liên hệ với cái đảng CS của ông Nguyễn Phú Trọng hiện nay, chứ không hề dứt bỏ mọi liên hệ với cái đảng CS hay đảng Lao Động của ông Hồ Chí Minh trước đây, nên trong trường hợp này “kẻ thù của kẻ thù của ta vẫn nguyên vẹn là kẻ thù của ta.”

Dù coi ông Trương Lai như thế nào đi chăng nữa, song ta không thể không thừa nhận rằng ông Trương Lai là một người can đảm, vì dám nói ra điều mình suy nghĩ, dù biết chắc rằng các đồng chí của ông đang nắm giữ quyền cao chức trọng trong Đảng hiện nay sẽ không từ nan bất cứ một hành động tàn ác nào đối với những kẻ dám đụng chạm đến đặc quyền đặc lợi mà chúng đang nắm trong tay. Lời phát biểu của ông tuy có hơi lằng cằng một chút, nhưng ít ra nó cũng chứng tỏ rằng, ông TL vẫn còn giữ được cái cái dũng của kẻ sĩ, hơn hẳn một số đồng các vị đảng viên thâm niên và trí thức khác, dù là họ thấy rõ được những điều sai trái của Đảng CSVN hiện nay, song vì quyền lợi và những đặc ân, mà nhóm cầm đầu trong Đảng hiện nay đã và đang giành cho bản thân và con cháu của họ, nên cứ “ngậm miệng ăn tiền”.

Huy Vũ